ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumerantер äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrift endast på en sida af papperet och med bläck. 2. Skrift så tydligt, kortfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika åsikande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. 5. För i denna afdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet som helst ansvar. — Red.

"DU UNDRAR KANSKE HVEM DET ÄR?"

Uti skogens famn
Hvilar naturens lam;
Hvit och oskyldig de ser
På syndens mörka slöja här;
"Du undrar kanske hvem det är"?

De vakta uti naturens sal
I de höga furorna i enslig dal
Vaktar också två kullar där
O! hvad jag håller dig där.
"Du undrar kanske hvem det är?"

De blicka uppåt stjärnorna klar.
Kanske där de tröst så sorglöst tar.
Nej! De som ej i synd sig klär
Behöfver ej klappa på förlåtelsens dörr.
"Du undrar kanske hvem det är?"

Jag undrar om de icke vill
Väcka någon som har slumrat till.
En hälsning skön om icke här
Från himmelen för dig och fler!
"Du undrar kanske hvem det är?"

Nu längre kan jag icke dölja
Den ljufva sanning om du vill följa
Min tanke, när de i orden klär,
I den sköna skrud jag håller så kär.
"Ännu du undrar hvem det är?"

Små hvita flingor falla på
I ifver skynda de att få
Bära fram sitt bud här ner.
Kan du icke läsa utan mer,
Af den gåtan? "Kanske nu du ser
Hvem det är?"

Ja, den härliga, hvita snö!
Från himmel till jord du kastar ditt frö;
Jag älskar dig! Mitt hjärta du ger
Den ljufva frid, hvad kan jag älska mer!
"Nu ser du hvar de lammen är!"

N. N.
Theodore, Sask.

UR ETT BREF.

— — Jag har följt tidningens manliga kamp för kraftiga och framskridna idéer samt önskar på detta sätt frambära mitt tack för densamma, samt min lyckönskan till ett i allo framgångsrikt nytt år.

A. O. Morse.
Prince Rupert, B. C.

FRÅN FAIRY GLEN.

Dec. 28, 1916.

Ärade red. af S. C. T.!

Nu när jag åter ämnar anlita eder liberalitet med att få införa några rader i Ordet Fritt, stå vi nära ett nytt års inträde. Vid årsskifte är det vanligt att man gör en återblick om ett och annat, och när jag i minnet gör en återblick för året om innehållet af S. C. T., så måste jag medgifva att det har varit särdeles godt, lärorikt och inträssant. Som det nu ser ut i numret af den 20 dec. så är jag skyldig ett svar till L. T. Men innan jag försöker rätta till någon tråd i den där tids- och evighetsharfvan, så önskar jag sända en hälsning och ett tack för senast till O. N. B. vid Insjön, som förmår att sprida solsken midt under mörknande sky. Och nu gode vän L. T. När jag i numret af den 22 nov. talade om min åsikt om tiden, så grundade jag den på det vanliga begreppet om ordet tid, nämligen det närvarande lifvet. Det tillstånd som var före och kommer att blifva efter lifvet och isynnerhet människans själfmedvetna lif, vill jag hälst kalla evighet. Det i bibeln förekommande uttrycket evigheters evighet har jag föreställt mig mena ett sammanförande af långa perioder till en. Med ordet natur förstår man ju egenskaperna af det gjorda eller skapade, och med ordet naturlag, regel för verksamhet eller rörelse. Vi människor kunna taga bort egenskaper i ting och omdana dem som vi stundom kalla det. Enligt bibeln så är Gud herre öfver tiden (Uppb. 22: 13) och hvem vet bestämdt om han icke är herre äfven öfver naturlagarna. Jag vill icke fälla något utslag om L. T. har rätt eller orätt. Hvad som borde vara viktigare för oss än ofvanstående är att använda tiden rätt och lefva Gud behagligt. Kunna vi göra detta, så intager vi en rätt hållning till våra medmänniskor, reformer och samhällsförbättringar för det goda och emot det onda, inom eller utom kyrkväggarna, inför Gud kunna vi icke vara neutrala. Låtom oss försöka. — Vänligen,

O. L.

NÅGOT OM TIGGERI.

Vi ser ibland i S. C. T., hur prästerna vill vara förmyndare både andligt och världsligt. Men i dessa dagar och i detta land så går nog tiggeriet för långt. Att uppräkna någon viss sekt är nog öfverflödigt. En viss bokhandlare och missionär i samma person kom härom dagen in till kinamannen i Sedgewick och begärde något pängar för Jesus och fick följande svar: "Hvad gör Jesus med alla pängar? Super han? Jag gaf något i går till Jesus, så han måste göra af med mycket pengar. Jag vaskar kläder och såpan är dyr, så jag kan ej gifva mer till Jesus". Så kommer en tiggare för välgörande ändamål, till exempel för Röda korsets patriotiska fond eller dylikt. Så får man se i ortstidningen sina namn, och om man ej gör det yttersta, så är man naturligtvis tyskvänlig. Så blir man bjuden på vissa tillställningar, och då bör man tillse att börsen är full. Då skall mat och kaffe betalas om det så ej finnes ett grand för den som sist kommer. Så blir det lotteri på oxar, grisar, gäss och ankor, och lottsedlar så stora som spaderäss, så att man vet på förhand hvem som blir vinnaren. Den första vinnaren ger till exempel oxen för den goda saken och håller auktion, och så börjar leken; alla andra måste göra detsamma. När auktionsförrättaren börjat bli hes, så få vi en sång, naturligtvis af någon stämma, som liknar en basfiol. Så börjas samma spektakel. Alls sorters bakelser som mer liknar lergokar säljes till den högstbjudande, barnkläder och skjortor som bli passande till myggnät efter en regnskur. Och sedan allt är färdigt — hvem tar pengarna? — —

Järnvägar upprifvas och fördärfvas; stora skatter påläggas. Engelsmännen säga, att vi lefver i det friaste land i världen. Men hvad är orsaken till att en massa unga män gå till Onkel Sams land? Jo, troligen för att slippa bli skottafla.

John i Obygda.
Sedgewick, Alta.

OLLE VID LAKEN OCH STADSLIFVET.

Jag hade tänkt att under min isoleringstid under kommande vintermånader icke låta höra af mig ett enda jota. Men se denna häringa långsamheten drifver mig att taga pennan. Och sedan är det liksom något nytt jag ville tala om för den humana läsekretsen af denna tidning och detta är huru bortkommen en homesteadare blir, när man uteslutande lefver i vildmarken. Just under dessa juldagar kom jag mig till att granska och inspektera mitt förråd som hör till lifvets uppehälle och nödtorft. Jag fann då ut att min homestead tobak hade krymt till minus. Jag måste till staden och köpa minst för 25c. på en gång. Att fira julen utan att vara på röken, vet endast rökare, som saknat tobak, hur det kan vara. Ja, min närmaste stad räknar minst ett hundra flera innevånare, så den är nog icke liten. Att den är något mindre än till exempel London och New York, kan jag tro, jag har aldrig sett dessa städer heller. Ja, det var nu icke städernas storlek jag tänkte tala om, utan hvad som kan hända i städerna. Jag hade nu redan köpt min tobak och prutat allt jag kunde, så jag var på ett vis färdig att lämna staden, men jag ville än en gång taga den i skärskådning. Jag promenerade nästan ut efter den minst två hundra fot långa trottoaren, som är uppgillrad af några bräder. Jag gick med fulla steg och betraktade en grundläggning, som saknade skyddsstaket tätt intill den s. k. trottoaren. Jag förnimmer en häftig stöt, ser en fröken göra en kullerbytta och hamna i en vid trottoaren stående bil. Det sista jag såg var ett par runda ben. I nästa sekund stod jag på alla fyra på botten af grundläggningen och putträde mindre vackra ord om stadslifvet m. m., m. m.

När jag ändtligen kom på rätt köl, fick jag se, att jag var innesluten med en cirka åtta fot hög cementmur och att komma därifrån var spik omöjligt. Jag skulle just sammanfoga mina händer och bedja om en jakobsstege, då jag från krönet af muren får höra en som frågar hvad jag söker där nere. "Jag söker ju räkna ut hur jag skall komma härifrån, begriper du, dumbom!" Ja, han sprang ju den idioten och slog alarm vid närmaste brandpost, så hela stadens manliga och kvinnliga befolkning kom med trossar, stegar och brandhakar och inom en par-minuter stod jag åter på den rankiga trottoaren och försökte på alla svenskt landsmål klargöra situationen. Den lilla dufvan jag sammanstötte med, såg jag icke mera, och kanhända att det var min tur, för tronen hade hon tröstat mig medede orden: "Your no good". Jag spände för den hvita märren och for hem.

O. N. B.

SKAPELSE ELLER EVOLUTION?

Red. af S. C. T.!

När jag för en tid sedan framhöll, att utvecklingsläran vid närmare eftertanke befinnes vara helt naturlig, gjorde jag det i den förhoppningen, att ifall jag skulle få svar, så kunde jag komma i tillfälle att sätta mig in i andras åsikter i detta ämne. I numret för den 20 dec. förekom ett svar af O. L. och han skrifver bl. a. följande: "Men har L. T. rätt, så är jag själlös och beklagar ödets ironi, att farfarsfar icke fick stanna kvar i Asiens urskogar och liksom T. Roosevelt begagna sin stora sticka, tusentals millioner eller hvarför icke septillioner år tillbaka". Jag hoppas O. L. torde ursäkta om jag känner mig manad göra honom uppmärksam på, att om jag har rätt, så behöfver han inte af denna anledning påstå sig vara själlös. Jag har inte heller påstått att hans farfarsfar varit i Asiens urskogar för tusentals millioner år tillbaka. Jag får äfven meddela att jag anser det vara omöjligt att hans farfarsfar kunnat uppnå en så häpnadsväckande hög ålder, och jag tror inte heller att O. L. mente precis så fastän han skref så. När O. L. påstår sig vara själlös ifall utvecklingsläran är sann (ty det är väl så o. L. menar) kan jag inte undgå att undra hvad han menar med själ. Om han med själ menar lif, så kan inte utvecklingsläran göra honom själlös. Och om han med själ menar tanke, förnuft eller intelligens, så kan inte heller utvecklingsläran på detta område göra honom själlös. Och om han med själ menar tron på ett evigt lif, så behöfver inte heller utvecklingsläran på detta område beröfva honom hans själ. Om det är så att människan härstammar från lägre stående former, så anser jag att den tänkande människan icke förnedras med detta sitt sammanhang med djurvärlden. I folkskolan i Sverige fick man lära att människan tillhör däggdjuren. Vidare har det blifvit bevisat genom blodöfverföring, att de fyra människoliknande aporna, nämligen gorilla, orangutang, schimpans och gibbon äro närmare besläktade med människan än dessa äro med lägre stående aparter. Vår andliga kraft och lefvande ande behöfver inte lida skeppsbrott därför att våra anfäder stod på en lägre utvecklingsgrad än den nutida människan. Jag kan inte inse hvarför det skulle beröfvas vår sediliga kraft mera att tro det gud skapade människan af jordens stoft och inblåste i hennes näsa en lefvande ande, än att tro det människan härstammar från lifsatomer och utvecklats af jordens stoft och fått sin lefvande ande in natura. Det skadar inte att lära känna oss själfva och skåda tingen sådana de äro, och vi veta att vi existera och har en andlig kraft inneboende i oss själfva, och öfver oss befinner sig den ändlösa rymden. — Vänligen,

L. T.

FRÅN FRONTEN.

France, Dec. 14th, 1916.

Till alla läsare af S. C. T.!

Det kan kanske intressera eder att läsa några rader, skrifna af en svensk soldat i den canadensiska armén. Vi voro flera stycken svenskar som ingick i den 151sta bataljonen, men denna bataljon kom ej längre än till England, där vi blefvo delade i skilda grupper och sända som förstärkningar till olika divisioner. Men för tillfället är jag ensam svensk i den 8de battaljonen (The Little Black Devils). Kanhända här finnes någon mer, men dock ingen som jag vet om. Ja, snart ha vi jul. Där borta i Canada kan ni fira den som om intet krig vore till, men inte så här i Frankrike. Här höres kanonernas dån både natt och dag och hundra, för att icke säga tusentals familjer har måst lämna sina hem för att undgå kriget faror. Här är ingen snö, men mycket vått och slaskigt. En krigares lif har sina mörka sidor, det kan ingen soldat förneka, och glad skall vi alla blifva den dag, då de stridande sluta fred och vi få återvända till de trakter hvarifrån vi kommit. Det var många som sade till mig den tid jag ingick i armén: "Hvad skall skandinaverna i kriget att göra? Hvarför skall skandinavernas blod flyta? Låt de stridande kämpa sin egen kamp." Ja, jag tillstår att ibland ångrade jag nästan, att jag tog värfning, men nu är jag glad att vara här. Det är många skandinaver som kommit till Canada med två tomma händer. Efter några års vistelse där har många blifvit välbärgade och en hel del hvad vi här kalla smått förmögna. För min egen del så har jag inte lagt någon hög på kistbotten. Därtill har jag varit på resande fot littet för mycket. Därom är dock intet att säga. Hvad jag vill komma till är: Då landets frihet står på spel, och frågan är: Skall preussisk militärmakt bli härskande, skall den sätta lagar för Canadas befolkning? Därtill säga vi nog nej, så långt kommer det aldrig. Vi veta det, att så långt kommer det inte nu, men om den tyska hären fått fortsätta som den gick fram genom Belgien, hvars armé ej var stark nog att tillbakavisa den, så hade dess maktlystnad troligtvis ej varit tillfredsställd förrän hela världen varit ett enda stort tyskt kejsardöme. Det går ej alltid som det blifvit utträknadt. Här har Tysklands krigsmaskin nått den punkt där den måst vända och steg för steg måste den draga sig tillbaka närmare sitt eget lands gränser. Här är inte någon hel armékår af svensk-canadensare. Det är ingen som begär det heller. Vi som äro här, kan ej göra några storverk, men vi vilja göra det bästa vi kunna, och jag hoppas, att efter krigets slut att ingen vill se ned på våra landsmän och säga: Ni svenskar, ni kom hit till Canada och ha blifvit oberoende, men då kriget bröt ut, fann ni ej landet och dess frihet vara värdt att strida för. Man kan ej omtala några nyheter från krigsskådeplatsen. Kan dock säga, att jag varit i löpgrafvarna en tid, men är nu ute för några dagars, kanske veckors rast. Jag var lycklig nog att erhålla en hel del bref både från Canada och Sverige och nu förströr jag mig själf med att besvara dem så fort jag hinner. Jag får nu sluta mitt bref med att tillönska alla vänner och bekanta, samt alla läsare af S. C. T. en god jul och ett godt nytt år.

Leander Carlson.

AUGUSTANA COLLEGE OCH SEMINARIUM.

Den sista gudstjänsten, som hölls vid vår skola under höstterminen 1916, blef en minnesgudstjänst öfver de hädangångna bröder, som genomgått vårt College eller vårt Seminarium. Rektorn talade öfver aftonsångstexten (Ebr. 10: 35—39) och framhöll därefter några drag från de hädangångnas lifsgärning. Bland dem som under året aflidit nämndes äfven dr E. Norelius, som under en lång följd af år såsom synodens president var ex officio medlem af vårt läroverks direktion. Han föddes den 6 oktober 1833 i Hälsingland, kom till Amerika 1850, prästvigdes 1856 och afled den 15 mars 1916. Alla de andra hade fostrats vid något af synodens läroverk och vid vårt eget Seminarium; de voro: dr G. A. Anderson, född i Småland den 21 oktober 1854, ankom till Amerika 1869, till Augustana College 1874, A. B. 1881, och prästvigdes 1884, afled den 25 juni i Duluth, Minn.; pastor August Johnson föddes i Andover den 15 mars 1856, kom till Augustana 1876, prästvigdes 1884, dog å Augustana Hospital, Chicago, den 14 juli 1916; pastor F. A. Engstrand föddes den 6 maj 1867 i Småland, kom till Amerika 1885, till Augustana 1888, A. B. 1894, prästvigdes 1896, dog i Chicago den 20 februari 1916; pastor Olof Moren föddes i Skåne den 22 augusti 1852, kom till Amerika 1878, till Augustana 1881, prästvigdes 1886 och dog i Chicago den 13 augusti 1916; pastor A. E. Johnson aflade studentexamen i Lindsborg 1893, prästvigdes 1897, afled den 25 juni 1916; pastor Gustaf Anderson föddes i Värmland den 1 februari 1868, kom till Amerika 1885, studerade vid Augustana och prästvigdes 1902, dog den 1 sept. 1916; alla dessa hade efterkommit Herrens Jesu befallning att verka som herdar i Guds församling; trohet och nit kännetecknade deras lifsgärning.

Hälsning från biskop Lönegren.

Från biskopsgården i Härnösand har kommit bref, som omtalar att biskop Lönegren underrättat vår synods president at than antagit utnämningen att komma hit som Svenska kyrkans representant till synodalmötet nästa juni. Enär undertecknad af synodalkomitén tillsatts att anordna biskopens besök i våra svenska samhällen i Amerika, underrättade jag ärkebiskopen om detta beslut. Detta bref har af ärkebiskopen befordrats till biskop Lönegren, och meddelar jag följande ur ett bref, ställdt till mig från biskopsgården i Härnösand:

"Ärkebiskopen har till mig öfversändt en skrifvelse till honom af d. 6 oktober. Och då k. m:t åt mig i nåder lämnat uppdraget att å Svenska kyrkans vägnar närvara vid jubileumshögtidligheterna inom Augustana-synoden, så vill jag nu besvara sagda skrifvelse, hvars varma och hjärtliga välkomsthälsning icke kunnat annat än i hög grad underlätta mitt åtagande af det ansvarsfulla uppdraget. Mina första ord är därför ett hjärtligt tack, icke minst för det värdefulla ciceronskap från eder sida, som brefvet ställer i utsikt.

Det är icke utan en stark känsla af oförmåga inför det viktiga uppdraget, som jag mottagit detsamma på ärkebiskopens enträgna uppfordran. I synnerhet vid tanken på de glänsande egenskaper som biskop von Schéele besitter och hans eminenta representativa personlighet, vet jag på mig vara värfvet ganska föga vuxen. Men då jag ej sökt uppdraget, utan fått mig det betrodt, så får jag tåga det sådan som jag är.

Måtte eder synod och de församlingar, som nu jag får besöka, ej blifva allt för mycket missräknade!

I fråga om tiden för mitt besök hoppas jag kunna tillmötesgå edra önskningar att, om Gud vill, vara tillstädes vid Augustana college och teologiska seminariums afslutningshögtidligheter den 29 maj 1917. Därefter torde jag kunna disponera 3 a 4 veckor för att deltaga i de kyrkligt-nationella högtider, som på skilda orter kunna anordnas och där min närvaro önskas. — Jag öfverlåter med fullt förtroende åt eder och öfriga vederbörande att uppgöra resplan.

Jag behöfver ju icke säga, att jag själf förväntar mig stor glädje af de inblickar jag hoppas få göra i svensk-amerikanernas yttre och inre lif, lik som jag ock beder Gud att kunna få i någon mån med min resa vara till välsignelse och bidraga till fastknytande af betydelsefulla band mellan eder och oss.

Om hela färden måste man ju dock mer än vanligt säga ett: om Gud vill, så osäkra som de politiska förhållandena äro. Den tysta förutsättningen för hela resan är naturligen att icke osäkerheten och oron göra det hela alltför riskfyllt. Det får ju tiden närmare utvisa.

Jag minnes, herr president, med glädje när jag under min tid vid Diakonissanstalten hade nöjet mottaga eder på besök; få se om jag nu, så länge efteråt, får genmälda detsamma.

Jag skrifver i dagarna i ärendet till Augustana-synodens president.

Motseende närmare meddelanden i sin tid förblifver jag eder, med tillgifven högaktning.

Ernst Lönegren.

Till den vördade biskopen säger och hela Augustana-synoden ett hjärtligt välkommen!

G. A.

Nordbor i Förenta Staterna.

Till redaktör för Rockford Labor News i Rockford, Ill., har antagits Herman Hallström.

Guldbröllop firades härom dagen i svenska missionskyrkan i Kingsburg af mr och mrs John Sattenberg.

Artisten Herbert Masolie kommer inom kort att låta utställa flera af sina arbeten i Chicago, troligtvis i Konstinstitutet.

Plötsligt blind blef mrs William Olson i Hayti, S. D., en dag nyligen, medan hon satt och sydde. Hon är en af den stadens äldre invånare.

I en täflan om teckningen för titelbladet till skoltidningen "Owlet" vid Wright skola i Rockford, Ill., har första priset tagits af Muriell Anderson.

Karl F. Skoog, den unge skulptören från Cambridge, Mass., har i the Macdowell Club i New York tillsammans med några amerikanska artister haft sin första New York-utställning.

Världsmästare i brottning väntaman att finnen Olin inom kort skall bli. Olin brottades för ett par veckor sedan med den som oöfvervinnerlig ansedde Joe Stecher, och då matchen pågått i två timmar, fann prisdomaren för godt att tillerkänna finnen segern.

Dömd till lifstids fängelse. John Fink, 20 år gammal och hemmahörande i Lewiston, Mont., som befunnits skyldig till mord i andra graden å sin arbetsgifvare, en ung farmare från Mound City, Mo., har dömts till fängelse från 75 till — 100 år, hvilket kan anses liktydigt med lifstids fängelse.

Ny konstutställning. Den 4, 5 och 6 januari utställes i Svenska klubbens lokal i Chicago ett antal statyetter och miniatyrkopior af arbeten utförda af tvenne af Sveriges nu lefvande största skulptörer, nämligen af Carl Emil Milles — hvilken utan gensägelse är hemlandets mest begåfvade skulptör — och dennes syster Ruth Milles.

Omkommen under snöstorm. Från Buffalo Humpgrufdistriktet i Idaho meddelas att Peter Johnson, en i detta distrikt allmänt känd man, under rådande snöstorm gått vilse i bergen och tillsatt lifvet. På grund af de starka snöfallen och vintrarna i detta distrikt har man ej något hopp om att finna Johnsons lik förrän nästa vår.

Svensk yngling drunknar. John Oscar Johnson, hvilkens föräldrar äro bosatta i Marquette, Mich., drunknade härom dagen i Eriesjön, ej långt från Scranton, Pa. Han var född 1894 i Högsäters socken på Dal och kom vid fem års ålder tillsammans med modern och en syster till Amerika, dit fadern tre år förut emigrerat. Under senaste året har han arbetat på båtar å insjöarna.

Föll och bröt nacken. Charles Nelson, 45 år gammal och ogift, var i lördags f. v. sysselsatt med att aflasta stenkol för Light & Traction Co., vid gasverket i Marinette, Wis., då han råkade slinta och fälla, därvid afbrytande nacken. Läkare eftersändes genast, men då han anlände, var Nelson redan död. Den så sorgligt omkomne efterlämnar en broder som är bosatt i Marinette.

Tog sitt lif, då banken ramlade. För några dagar sedan lät Chief Deputy State Bank Examiner A. B. Olson stänga statsbanken i Strasburg, Colo., sedan det visat sig att institutionen var på dekis. Bankens kassör och egentliga ledare J. P. Hardin, hvilken organiserade banken förliden vår och sedan användt dess medel för börsspekulation, tog bankstängningen så hårdt att han i måndags f. v. begick själfmord.

Litet för mycket meddelsam var Fred Anderson, då han nyligen inne på en krog i Chicago för Edward Olson omtalade att han var eftersökt af myndigheterna i en annan del af landet. Olson vände sig nämligen utan vidare till polislöjtnant Patrick McCauley, och denne, som hörde att en viss Fred Anderson eftersparnats af Minneapolispolisen, tog genast den talträngde i förvar. Det antagliga är också att den anhållne är identisk med den Anderson som för en tid sedan rymde från ett fängelse i Minnesota, efter att ha varit insparrad där i två års tid för mord.

Bolinders oljemotorer. Den 29 oktober verkställde motorångaren "Bramell Point" i Chesapeake Bay sina första profturer. Detta är anmärkningsvärdt främst därför att båten var det första stora motorfartyg som blifvit byggdt i Amerika och dessutom därför att denna ångare utrustats med ett maskineri, som är vida kraftigare än hvad något annat motorfartyg har. Sådana kraftiga maskiner skulle endast för fyra år tillbaka ha ansetts varit alldeles omöjliga att konstruera. Maskinerna äro levererade af Bolinders mekaniska verkstad i Stockholm, ett bolag, som ju sedan någon tid tillbaka öppnat filialkontor i New York. Maskinerietet utvecklar en styrka af 1,500 hästkrafter. Sedan Bolinders började med sina amerikanska affärer ha de här placerat motorer, hvars sammanlagda maskinstyrka uppgår till 40,000 hästkrafter, hvilket ju är ett tydligt bevis för att amerikanska redare ha insett de stora ekonomiska fördelarne af motordrift och hvilket utmärkt maskineri den svenska firman är i stånd att leverera.

Funnen ihjälkrusen i sitt hem. John Victor Johnson, en 45-årig man, påträffades i söndags f. v. ihjälkrusen i sitt hem, en af honom ägd och bebodd mindre sommarstuga i Shrewbury, Mass. Han låg på golfvet, nära sin säng, och "medical examiner" som genast tillkallades, förklarade att han varit död i flera dagar. Döden hade inträdt som en följd af förfrysning. Den som upptäckte liket var John Loff, närmaste granne till Johnson. Han hade icke sett honom sedan den 3 dec., och gick för den skull, sedan han förvissat sig om att han icke uppehöll sig hos sina släktingar — han hade en sågerska, mrs Allen Sjöström, boende vid Half Moon park — öfver till stugan och titade in genom fönstren, hvarvid han såg den saknade utsträckt på golfvet. Ett par polismän underrättades därpå af Loff, och dessa beredde sig tillträde till stugan genom ett af fönstren. Då polismännen klefvo in, kom en liten hund fram emot dem. Han var halft död af svält och köld efter sin ofrivilliga instängning tillsammans med den döde, men kryade till sig sedan han omhändertagits af en i närheten boende djurvän. Den döde mannen hade en skåra tvärs öfver bakre delen af hufvudet, hvilken skåra "medical examiner" trodde han ådragit sig då han föll, i det han troligen slagit sig det mot ett gevär, som stod utmed vägen. På dettas pipa sutto nämligen några hårstrån, som till färgen öfverensstämde med Johnsons hår. Johnson var medlem af Viking Council, I.O.M.B., samt efterlämnar åldrig fader i Sverige.

Ni kan befordra eder
HÅRVÄXT
Framgångsfull, Vetenskaplig Behandling FRITT.

För herrar och damer.
Lider Ni af Håravfall? Gråhår, Kritt hår i förstid? Är det stripigt, klibb ej eller lofvigt? Lider Ni af Mjäll eller utslag på skalpen? Är Ni flintskallig, eller synes det, som om Ni skall blifva det? Om Ni lider af något af nämnda hårkommar, försumma den icke, utan försök genast att blifva botad. Dröjsmål äro farliga. Skrif efter vår illustrerade, svenska bok.
"SANNINGEN OM HÅRET"
— af en framstående specialist —
FRI BEHANDLING.
Vi vilja på vår egen risk bevisa, att Calvacura-behandlingen förhindrar hårafall, botar mjäll och utslag på skalpen och befordrar ny hårväxt. Vi vilja skicka Eder en $1.00 ask af Calvacura No. 1, vilka medföljande nämnda lilla bok "Sanningen om Håret", om Ni sänder oss Ert namn och adress jemte 10 cents (frimärken eller silfver) för att hjälpa oss att betala utdelningskostnaderna. Klipp ut nedanstående kupong och skicka den tillsammans med 10 cents till: UNION LABORATORY, Box 142 C, Mutual St., Toronto, Ontario.
GRATIS-KUPONG FÖR EN GLOB BEHANDLING.
UNION LABORATORY, Box 142 C, Mutual St., Toronto, Ont.
Jag bifogar 10 cents att hjälpa Ert med utgifterna för utdelningskostnaden. Var god skicka mig 3-veckoliglen der $1.00 Calvacura No. 1 och eller lilla bok "Sanningen om Håret". Inneslut denna kupong i Ordet fritt

Bruket af bråckband utdömt.
Endast mekaniskt stöd botar icke. — Trycket förklaras skadligt.

I bästa fall är bråckbandet endast en nödhjälp — en falskt stötta mot en fallande vägg — och kan icke väntas tjäna annat än som ett mekaniskt stöd. Trycket hindrar blodcirkulationen, och beröfvar sålunda musklerna det de mest behöfva — näring.

Men vetenskapen har funnit en väg, och hvarje bråckhandslidande inbjudes till ett fritt försök i det egna hemmet. STUART'S ADHESIF PLAPACO PAD är otvifvelaktigt det mest vetenskapliga, logiska och mest framgångsfulla botemedlet mot bråck, som man någonsin kändt. Mjukt som sammet — lätt att använda — billigt. Kan användas då ni arbetar och då ni sofver. Det kan icke glida från sin plats, kan icke skafva och trycka. Inga stroppar, spännen eller fjädrar.

Lär huru att sluta bråcköppningen, såsom naturen lär, så att bråcket icke kan komma ned. Sänd edert namn idag till Plapao Co., Block 2254, St. Louis, Mo., för FRI försöks Plapao och nödvändiga, instruktiva upplysningar.

Tel. St. John 1517 — Allt i den elektriska branschen
ELMWOOD ELECTRIC CO.
Elektriska kontraktörer.
A. SADDINGTON - MANAGER
Specielt uppmärksammas uppsättandet af Ledningar för Ljus och Lampor i färdigbygda hus. Lampor finnas.
188 TALBOT AVE. ELMWOOD
GEVÄRS OCH VELOCIPED-REPARATÖRER.

SIDENRESTER för edert syarbete till julen för 10c. per paket eller 3 för 25c. Hvarje paket innehåller ett stort urval af stycken af god storlek för allt slags lapparbete.
Brodersilke. Stor varietet af färger i hvarje paket. Stor valuta. Pris per paket 10c. eller 3 för 25c.
SPECIALTIES SALES CO.
P. O. Box 1836 Winnipeg

Uppfinnare.
Skrif till mig idag och erhåll listan öfver uppfinningar, som behöfvas och min illustrerade bok om patenter på svenska språket. De sändas FRITT.
H. J. Sanders,
Patentadvokat,
106 Webster Building, La Salle & Van Buren Sts., Chicago, Ill.

Abingdon Hotel
7—9—11 Abingdon Square
New York, N. Y.
Ledande hotell för skandinaviska resanden med alla modärna förbättringar för andra och tredje klassens passagerare.
Rekommenderadt af de främsta ångbåtslinjerna.
Passagerare mötas på järnvägsstationen vid deras ankomst till New York.

SPAR PÄNGAR VINTERREALISATIONERNA
Sänd Eder Order äro i full sving här.
Mrs. I. Olsen
P. B. 1593. WINNIPEG, MAN.

Northern Crown Bank
Auktoriseradt kapital $6,000,000. Inbetaladt kapital $1,431,200
Reservfond $715,600
BOARD OF DIRECTORS:
President - - - - - - Sir D. H. McMillan, K.C.M.G.
Vice-President - - - - - - Capt. Wm. Robinson.
J. H. Ashdown, W. R. Bawlf, Sir D. C. Cameron, K.C.M.G.
A. McTavish Campbell, E. F. Hutchings, John Stovel.
Alla slags bankaffärer utföras. Räkningar öppnas för enskilda personer eller korporationer. Penningar försändas till främmande land enligt lägsta möjliga afgifter. Speciellt uppmärksammas sparbanksafdelningen, där man kan öppna räkningar med $1.00. Ränta beräknas två gånger om året.
T. E. THORSTEINSON, Manager.
Hörnet af William Ave. och Sherbrook St. Winnipeg, Man.

To Warm, Flowery
LOS ANGELES OR FLORIDA
MAKE YOUR RESERVATIONS EARLY
Through Cars From Minneapolis & St. Paul
SOO LINE
J. C. PETERSON Genl. Agt. 222 Bannatyne Av. Winnipeg
Comfortable Soo Line Service

6 $ ONLY

GÖR HEMMET LYCKLIGT
med en HOME MUSIC BOX. Det är det nyaste och mest storartade, billigaste och mest underbara musikinstrument för hemmet någonsin utbjudet. Det är mera njutning däri an en $100 karumarorgel, emedan den alltid är redo och ingen behöfver tubbas till att spela. Ingen kannedom om musik behöfves för att kunna spela hvilken som hälst melodi. Så enkel, att ett barn kan sköta den. En hvar blir mycket öfverraskad och nöjd. Den spelar öfver 100 stycken, som visas af lista sänd med hvarje MUSIC BOX. Den kan användas i kyrkor, söndagsskolor, loger, sång- och andra föreningar att leda sången. Sparar kostnaden för en kväll genom att furnera musik för fest eller dans. Spelar alla kända hymner, dansmusik och populära sånger. Ni kan upprepa stycket eller spela ett annat stycke efter behag. Den kostar endast $6.00, i prydlig låda jämte musik. Vi skola sända den vid betalning af $2.00; ni betalar resten vid mottagandet. Agenter önskas. Sänd 2-cents frimärke för stor katalog.
STANDARD MFG CO., 98 Park Place, New York, P. O. Box 1179; Dept. 24.

Hej, Farmare!
Har ni någonsin tänkt på att för er uppodlade farm i Canada kan ni erhålla en god inkomst-fastighet i Minneapolis, den mäst framåtgående svenska staden i Nordvestern? En inkomst som säkert och regelmässigt försörjer er och er familj för framtiden utan något besvär för er.
Skrif till
E. L. Gunberg,
609 Palace Bldg., Minneapolis, Minn.

ÖNSKAS
svenskar i Saskatchewan att sälja POLYFON, en svensk uppfinning som möjliggör telefonsamtal när och hvar som hälst. Agenter förtjäna från $5.00 till $10.00 per dag. Tillskrif, eller sänd $2.00 för prof.
J. E. JOHNSON,
Wholesale Agent for Sask.
Milestone, Sask.

100 män önskas
att lära automobil, och gas-tractor yrkena i Canadas ledande gasmaskinskola. Dag- och kvällsklasser. Våra studenter läras noga att sköta och reparera automobiler och lastautomobiler, gas tractors, marin- och stationära maskiner. Vi bereda eder och hjälpa eder att skaffa plats som transportörer, reparatörer, chaufförer, tractormaskinister. Besök oss eller efterskrif vår vackra fria katalog. — Hemphills Motor Schools, 643 Main St., Winnipeg. Afdelningar: 1715 Broad St., Regina, Sask., och 10262 First St., Edmonton, Alberta.
Män önskas att lära barberaryrket. Barberare behöfvas öfver allt. Aldrig förut har det varit en sådan efterfrågan. Endast 8 veckor att lära. Goda löner betalas under lärotiden. Platser garanterade efter fullbordad kurs för från $15 till $25 i veckan. Eller kunna vi starta eder i affär för er själf medelst lätta månatliga afbetalningar. Speciellt reducerad afgift för de 50 nästa, som komma till vår skola. Skrif eller besök oss och erhåll fri katalog. — Hemphills Barber Schools, Pacific Ave., Winnipeg. Afdelningar: 1715 Broad St., Regina, Sask., och 10262 First St., Edmonton, Alberta.

Ny Fotogenbelysning
Bättre än Elektrisk eller Gasolin ljus
10 Dagar Fritt. Sänd inga pengar
Vi begära inte att ni skall betala oss en cent förrän ni har begagnat detta underbara modärna hvita ljus i ert eget hem tio dygn; då kan ni återsända det på vår bekostnad om ni inte är fullkomligt tillfredsställd. Ni kan ej förlora en cent härpå. Vi önska ådagalägga för er, att det kommer en vanlig oljelampa att ta sig ut som ett stearinljus; öfverträffar elektricitet, gasolja eller acetylene. Tändes och släckes som en vanlig oljelampa. Prefningar af regeringen och 34 ledande universitet visa, att det
LYSER 70 TIMMAR PÅ EN GALLON
vanlig kololja (kerosene), ingen lukt, rök eller buller, simpelt, rensamt, exploderar icke. Tre millioner människor glädja sig redan åt detta kraftiga, hvita, stadiga ljus, närmast efter solljuset. Guldmedalj på Panama utställningen. Största uppfinning för närvarande. Garanteradt.
$1000 Belöning erbjudes den person som visar oss en oljelampa jämförlig med den nya Aladdin på alla vis (detaljer af erbjudandet meddelas i vårt cirkulär). Vi önska en som begagnar den på hvarje trakt till hvilken vi kunna hänvisa kunder. Till sådan person ha vi ett särskildt introduktionsanbud att göra, enligt hvilket en lampa gifves fritt. Skrif kvickt efter vår 10 dagars "Absolutely Free Trial Proposition" och finn ut hur ni skall erhålla